

מסכת כריתות

פרק ב

א. ארבעה מחסרי כפורים וארבעה מביאין על הנדון כשגגה. אלו
הן מחסרי כפורים. הנזב, והנזבה, והיולדת, והמצרע. רבי אליעזר
בן יעקב אומר, גר, מחסר כפרה עד שיזרק עליו הדם. ונזיר, ליינו
ותגלחתו וטמאתו:

ב. אלו מביאין על הנדון כשגגה. הבא על השפחה, ונזיר שנשטמא,
ועל שבועת העדות, ועל שבועת הפקדון:

ג. חמשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה, וחמשה מביאים
קרבן עולה ויורד. אלו מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה. הבא
על השפחה ביאות הרבה, ונזיר שנשטמא טמאות הרבה, והמקנא
לאשתו על ידי אנשים הרבה, ומצרע שנחננה נגעים הרבה. הביא
צפריו ונתנגע, לא עלו לו, עד שיביא את חטאתו. רבי יהודה
אומר, עד שיביא את אשמו:

ד. האשה שילדה ולדות הרבה, הפילה בתוך שמונים נקבה וחרה והפילה בתוך שמונים נקבה, והמפלת תאומים, רבי יהודה אומר, מביאה על הראשון ואינה מביאה על השני. מביאה על השלישי ואינה מביאה על הרביעי. אלו מביאין קרבן עולה ויורד. על שמיעת הקול, ועל בטוי שפתיים, ועל טמאת מקדש וקדשיו, והילדת, והמצרע. ומה בין השפחה לבין כל העריות. שלא שותה להן לא בענש ולא בקרבן, שכל העריות בחטאת והשפחה באשם. כל העריות בנקבה, ושפחה בזכר. כל העריות, אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן, ובשפחה לא הנשה את האיש לאשה במכות ולא את האשה לאיש בקרבן. כל העריות, עשה בהן את המערה כגומר, ותיב על כל ביאה וביאה. זה חמר החמיר בשפחה, שעשה בה את המזיד פשוט:

ה. איזו היא שפחה. כל שחציה שפחה וסחציה בת חורין, שנאמר (ויקרא יט), והפדה לא נפדתה, דברי רבי עקיבא. רבי ישמעאל אומר, זו היא שפחה ונדאית. רבי אלעזר בן עזריה אומר, כל העריות מפרשות, ומה שויר, אין לנו אלא שחציה שפחה וסחציה בת חורין:

ו. כל העריות, אחד גדול ואחד קטן, הקטן פטור. אחד ער ואחד ישו, הישו פטור. אחד שוגג ואחד מזיד, השוגג בחטאת והמזיד בקהכרת:

